ΕΚΔΗΛΩΣΗ : Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ….

Η κοινοτοπία της κρατικής καταστολής
Η έκρηξη και ο τραγικός θάνατος του Κυριάκου Ξ. στην οδό Αρκαδίας άνοιξε τον ασκό του Αιόλου της κρατικής καταστολής.
Η αστυνομία πήρε στα χέρια της την υπόθεση των Αμπελοκήπων και τη μετέτρεψε σε μια φούσκα που τη φουσκώνει διαρκώς και είναι βέβαιο ότι κάποια στιγμή θα σκάσει. Χρέος δικό μας, της κοινωνίας και του κινήματος αντίστασης είναι αυτή η φούσκα να σκάσει στα χέρια των δημιουργών της και μάλιστα όσο πιο σύντομα γίνεται.
Η ιστορία της κρατικής καταστολής επαναλαμβάνεται…
Από το πρώτο ιστορικά αποτύπωμα μέχρι και το τελευταίο, βλέπουμε την ίδια τακτική με σκοπό την παραγωγή «αντιτρομοκρατικού» έργου. Στήνεται γύρω από το αποτύπωμα μια ολόκληρη μεταφυσική πλεκτάνη από πολιτικές, κοινωνικές και συντροφικές σχέσεις. Συγκροτούνται ανύπαρκτες «εγκληματικές» οργανώσεις, στιγματίζονται και προφυλακίζονται άνθρωποι που στο τέλος ούτε τα δικαστήρια δεν μπορούν να τους καταδικάσουν και μετά από όλα αυτά αθωώνονται πανηγυρικά.
Όλες οι αποφάσεις δικών που στηρίχθηκαν στο δακτυλικό αποτύπωμα ήταν αθωωτικές και αυτές οι αποφάσεις έγιναν με αυτόν τον τρόπο νόμος. Γιατί η αστυνομία όμως επιμένει να «παρανομεί» επαναλαμβάνοντας την ίδια κατασταλτική τακτική;
·Πρώτο και ξεκάθαρο είναι ότι θέλει να επιβάλλει το ποινικό δίκαιο του εχθρού. Αυτό σημαίνει ότι οι αντίπαλοι του καθεστώτος πρέπει να τεθούν σε κατάσταση εξαίρεσης και με κάθε τρόπο να εξοντωθούν πολιτικά και υπαρξιακά αν είναι δυνατόν.
·Δεύτερον είναι ότι ο χώρος που συλλαμβάνει ομήρους για κατασκευή σκευωριών είναι από το κίνημα αντίστασης το οποίο θέλει να ποινικοποιήσει και να καταστείλει, καθιστώντας το ευάλωτο και περιθωριοποιημένο.
·Τρίτον: Μέσα από το όργιο των συλλήψεων και των προφυλακίσεων παράγεται ένα κλίμα τρομοϋστερίας και τρομολαγνείας που είναι μια αναγκαία συνθήκη, όχι μόνο για την νομιμοποίηση των αντιτρομοκρατικών νόμων όπως ο 187α, αλλά και για η διεύρυνσή

του που αφορά πλέον το σύνολο των κοινωνικών αντιστάσεων.
·Τέταρτον: Μέσα από την ποινικοποίηση των προσωπικών συντροφικών και κοινωνικών σχέσεων θέλει το άτομο τεμαχισμένο και απομονωμένο απέναντι στην κρατική καταστολή, μετατρέποντας τον δημόσιο χώρο σε στρατόπεδο απολύτου πανοπτικού ελέγχου.
·Πέμπτον και σπουδαιότερο είναι πως υπάρχει ένα μίσος της αστυνομίας και μια εμμονή με τη γενιά του Δεκέμβρη, την οποία προσπαθεί να βγάλει από το χάρτη. Η επιτομή αυτής της γενιάς είναι ασφαλώς και ο Νίκος Ρωμανός που είδε την κρατική δολοφονία μπροστά στα μάτια του.
Όλα αυτά τα παζαρεύει με την εκ νέου σύλληψη του Νίκου Ρωμανού, ο οποίος ποτέ δεν αρνήθηκε τη συμμετοχή του στο κίνημα αντίστασης που δεκαετίες τώρα μάχεται για τα δικαιώματα και την διεύρυνσή του. Στο πρόσωπό του δεν προφυλακίζεται μόνο όποιος/-α αγωνίζεται, αλλά το σύνολο της νεολαίας, στον βαθμό που η σύλληψή του είναι εντελώς αυθαίρετη.
Ενώ αρνείται κάθε σχέση με την έκρηξη της οδού Αρκαδίας, και αυτό είναι αλήθεια, η αντιτρομοκρατική τον ενοχοποίησε για ένα αποτύπωμα σε μια σακούλα, σε ένα μεταφερόμενο αντικείμενο δηλαδή.
Η Δικαστική και η αστυνομική εξουσία μας καθιστά ευάλωτους στο να μας συλλαμβάνει και να μας ενοχοποιεί χωρίς στοιχεία και στην ουσία χωρίς απόδοση κατηγορίας. Σπάζοντας με αυτό τον τρόπο κάθε κοινωνικό συμβόλαιο, εφαρμόζοντας αποκλειστικά το ποινικό δίκαιο του εχθρού.
Έχοντας την εμπειρία της αστυνομικής τακτικής, έγινε από όλους αντιληπτό ποιος είναι ο νέος σχεδιασμός της αντιτρομοκρατικής και γι’ αυτό ανέμισαν σακούλες σε όλη τη χώρα, για να δηλώσουν την νέα κρατική κοροϊδία. Το αποτύπωμα είναι η αποχρώσα ένδειξη κάθε ασφαλίτικης σκευωρίας.

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ΝΙΚΟΥ ΡΩΜΑΝΟΥ
ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΤΩΝ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ

Σας καλούμε στη εκδήλωση αλληλεγγύης που διοργανώνουμε στον ΕΚΧ «αλτάι», τη Δευτέρα 16/12, στις 19:30 (θεμιστοκλέους 65, Εξάρχεια).

Θα μιλήσουν:
·**Λίλα Ραγκούση** (Δικηγόρος Ν. Ρωμανού)
·**Μέλος της Επιτροπής Αλληλεγγύης στον αγωνιστή Νίκο Ρωμανό**
·**Νίκος Γιαννόπουλος** (Δίκτυο για τα Πολιτικά και Κοινωνικά

Δικαιώματα)
·**Μάκης Μπουκουβάλας** (Αγωνιστής Διωκόμενος το 1987 για τη γιάφκα Καλαμά)
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

Βιβλιοπαρουσίαση “Πολυτεχνείο 1973: η Απαρχή του Αυτόνομου Κινήματος” του Γιώργιου Οικονόμου

“Αυτό που χαρακτήριζε τις τρεις ημέρες της εξέγερσης ήταν η άμεση συμμετοχή των ανθρώπων στη διεκδίκηση της ελευθερίας και η συνειδητοποίηση ότι σε αυτόν τον αγώνα χρειάζεται η συμμετοχή των ευρύτερων στρωμάτων του πληθυσμού. Η αντίληψη όμως αυτή συνάντησε αντιδράσεις από τα παραδοσιακά κόμματα, κυρίως της Αριστεράς, διότι υπερβαίνει τη λογική τους και τον έλεγχο που εξ ορισμού αυτά θέλουν να επιβάλουν σε κάθε μαζική εκδήλωση και πολιτική κινητοποίηση. Και εδώ βρίσκεται ένα χαρακτηριστικό του Αντιδικτατορικού Φοιτητικού Κινήματος: αντιπαρατίθεται στις κομματικές τακτικές και υπερβαίνει τους στενούς προκαθορισμένους ορίζοντες οιασδήποτε μορφής”

– Τι ήταν η κατάληψη και η εξέγερση του Πολυτεχνείου τον Νοέμβριο του 1973;
– Ποιοι ήταν οι στόχοι και τα ριζοσπαστικά μηνύματά του;
– Γιατί τα μηνύματα αυτά συγκαλύφθηκαν από τα κόμματα και τους διανοούμενους όλων των αποχρώσεων;
– Γιατί η Μεταπολίτευση δεν ακολούθησε τον δρόμο του Πολυτεχνείου;
– Τι ακριβώς έγινε στη Μεταπολίτευση;
– Τι ρόλο εξυπηρετεί η κατασκευή της “γενιάς του

Πολυτεχνείου”;
– Γιατί η σημερινή επίθεση στα νοήματα της εξέγερσης;
– Τι εξυπηρετούν οι άκαπνοι διανοούμενοι με την επίθεση αυτήν;
– Ποια η σχέση του Πολυτεχνείου 1973 με τις πλατείες το 2011;

Στα ερωτήματα αυτά προσπαθεί να απαντήσει το βιβλίο αυτό αναδεικνύοντας την ιδιαιτερότητα της κατάληψης το 1973 και τη σημασία της για τη σημερινή κρίσιμη κατάσταση που διέρχεται ακόμη μία φορά η νεοελληνική κοινωνία.

Συμμετέχουν:
Γιώργος Οικονόμου, συγγραφέας του βιβλίου
Μέλος του Ελεύθερου Κοινωνικού Χώρου Σχολείο
Μέλος της Αντιεξουσιαστικής Κίνησης Θεσσαλονίκης

Διοργάνωση εκδήλωσης:
Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος Σχολείο
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκη

Πέμπτη 14/11 στις 19:00 στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Σχολείο

Παρουσίαση του 22ου τεύχους του Περιοδικού Βαβυλωνία – Μπροστά στον Πόλεμο, Αντιεξουσιαστικές προσεγγίσεις για τον πόλεμο χθες και σήμερα(Θεσσαλονίκη)



Ένα γενικότερο πλαίσιο:

Παραμονή κάθε πολεμικής σύρραξης ή γενικευμένης κρατικής ανθρωποσφαγής παράγονται διαφωνίες, αντιπαραθέσεις, ρήξεις, εντός του αντιεξουσιαστικού αναρχικού, ελευθεριακού χώρου σαν συνέπεια απουσίας μίας ιστορικά σταθερής θέσης και στάσης απέναντι στον πόλεμο. Αυτή η διαπίστωση, δυστυχώς, δεν είναι καινούργια, αλλά έχει βαθιές ρίζες στο παρελθόν και δεν φαίνεται να αναιρείται. Υπάρχει λόγος, λοιπόν, να στοχαστούμε μία σταθερή αναρχική θέση απέναντι στον πόλεμο.

Ποια μπορεί να είναι η αντιεξουσιαστική θέση απέναντι στην κατάσταση πολέμου;
Η κατάσταση πολέμου είναι καθολική. Διαπερνά το σύνολο των

κοινωνικών δομών, των κοινωνικών σχέσεων, αλλά και όλων των ατόμων. Ο Δημόσιος χώρος μετατρέπεται σε μια αποκλειστική διαβούλευση ένοπλου ή εν δυνάμει ένοπλου διαλόγου τακτικής και στρατηγικής της πολεμικής δράσης. Ο πόλεμος γίνεται η αισθητή πραγματικότητα, καθώς η απειλή δεν αφορά μόνο τη ζωή, αλλά το σύνολο της ανθρώπινης δημιουργίας. Γίνεται, με άλλα λόγια, κοινωνική σχέση σε όλη τη διάρκειά του που μπορεί να απασχολεί μεγάλη ή μικρή χρονικότητα.

Το ότι ο πόλεμος παράγεται και διαχειρίζεται από το κράτος, δεν απαλλάσσει ούτε τώρα ούτε στο παρελθόν κανέναν, στο βαθμό που παρεμβαίνει στο δημόσιο χώρο, από το να πάρει την α’ ή β’ θέση ή την α’ ή β’ στάση. Σήμερα, όπου τα σύγχρονα εθνοκράτη σε μια διαρκή πολεμική ετοιμότητα που τροφοδοτεί ο εθνικισμός στον οποίο οφείλουν την ύπαρξή τους, αλλά και δέσμια μιας γεωστρατιωτικής και γεωπολιτικής σε πλανητικό επίπεδο που τα καθιστά σε μια επιπλέον κατάσταση πολεμικής αναμονής, το ερώτημα παραμένει.

Η αναγκαιότητα για μια ενιαία θέση-στάση απέναντι στον πόλεμο από αναρχική-αντιεξουσιαστική οπτική δεν αφορά το ενιαίο της υπόθεσης, αλλά πηγάζει από το γεγονός ότι ουδέποτε και κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες δεν εκφράστηκε μια ενιαία άποψη, όχι από οργανωτική αδυναμία, αλλά από πολιτική και φιλοσοφική ελλειμματικότητα πάνω σε δομικές αντιλήψεις της αναρχικής υπόθεσης.
Είτε «ιμπεριαλιστικός» είτε «αλλυτρωτικός» είτε «αμυντικός» είτε «αντιφασιστικός» είτε «εθνικός» είτε «εθνικοαπελευθερωτικός» η στάση ήταν αποσπασματική και καταφατική προς όλους τους χαρακτήρες του πολέμου.

Συμμετέχουν οι:

- Σημειώσεις της Στέπας
- Academy of Democratic Modernity

Σας προσκαλούμε, λοιπόν, σε έναν αναγκαίο διάλογο για τη στάση του κινήματος πριν και κατά τη διάρκεια του πολέμου

Πέμπτη 31/10 στις 19:00 στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Σχολείο.
θα ακολουθήσει bar για την ενίσχυση του Πολιτικού Περιοδικού Βαβυλωνία και της πολιτικής συλλογικότητας της Αντιεξουσιαστικής Κίνησης Θεσσαλονίκης.

Διήμερο εκδηλώσεων 12-13 Οκτώβρη, Πάντειο Πανεπιστήμιο: "Ο Νέος Ποινικός κώδικας εντός του Τρίτου Παγκοσμίου Πολέμου"

Η οργάνωση της επόμενης μέρας σε συνθήκες ποινικής τρομοκρατίας, πολιτειακής εκτροπής και στρατιωτικής εμπλοκής

Ένας πρώτος κύκλος εκδηλώσεων, κινητοποιήσεων και πολιτικού διαλόγου, σχετικά με τον νέο ποινικό κώδικα και τα πολύπλευρα αποτελέσματα που φέρνει στους αγώνες , στις κοινωνίες και τα κινήματα, έχει κλείσει. Μετά από σχεδόν έναν χρόνο, ο νέος ποινικός κώδικας έχει πλέον αναλυθεί από πολλές σκοπιές. Ορμώμενοι από όσα συλλογικά συζητήθηκαν και από όσα αναγνωρίσαμε εξαρχής, συμπεραίνουμε πως ο νέος ποινικός κώδικας είναι το επιστέγασμα μιας ολόκληρης και μακροχρόνιας πολιτικής ατζέντας των κυβερνήσεων και της άρχουσας τάξης που καταπιέζει και ποινικοποιεί την κοινωνία και τους αγώνες της. Αγώνες που πλέον αφορούν ακόμα και την στοιχειώδη επιβίωση των ανθρώπων.

Είναι ζωτικής σημασίας, επομένως, να μπορέσουμε να ανταποκριθούμε σε αυτή την νέα κατάσταση. Αυτό απαιτεί την

κοινή οργανωτική αναβάθμιση του κινήματος, των δομών και των εργαλείων μας, για να δώσουμε απαντήσεις σε αυτήν την παρατεταμένη κρίση. Στόχος μας είναι να δημιουργήσουμε την βάση για μια επαναστατική προοπτική, ώστε να ορίσουμε ως κοινωνία την ζωή μας. Να καταφέρουμε να επιβιώσουμε, να ανταποκριθούμε πολιτικά ως κίνημα στις βαθιές πολιτειακές και κοινωνικές αλλαγές που συντελούνται και να αντεπιτεθούμε σε καθεστώτα και κυβερνήσεις που διαμορφώνονται σε συνθήκες τρίτου παγκοσμίου πολέμου.

Αφήνοντας πίσω τα πάγια προβλήματα των χρόνιων αδυναμιών μας, θεωρούμε αφενός χρέος μας να αναγνωρίσουμε την σοβαρότητα της σημερινής κατάστασης και αφετέρου να έρθουμε σε ευρείες συγκλίσεις για την κλιμάκωση και την όξυνση των αντιστάσεων μας. Η εκδήλωση που προτείνουμε στοχεύει στο να οργανώσουμε τους σχεδιασμούς μας και την πρακτική τους εφαρμογή πάνω στην πραγματικότητα με μια συνολική πρόταση που θα βρει άμεση αλλά και μακροχρόνια εφαρμογή.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Σάββατο 12/10, 18:00 (Κτήριο Σάκη Καράγιωργα)

Ποινική τρομοκρατία, φυσική καταστολή και μηχανισμοί προπαγάνδας και ελέγχου, μέσω της ενημέρωσης

Γ. Κακαρνιάς (Δικηγόρος),

Ελευθεριακό σχήμα Παντείου

Ταμείο Αλληλεγγύης Φυλακισμένων και Διωκώμενων Αγωνιστ(ρι)ών

Τοποθέτηση πρώην πολιτικού κρατούμενου

Infolibre (Συνεργατική για την ανεξάρτητη ενημέρωση και επικοινωνία)

OmniaTV (Διαδικτυακή πλατφόρμα ενημέρωσης από τα κάτω)

Πολιτειακή εκτροπή και το τέλος του κοινωνικού συμβολαίου της μεταπολίτευσης

Α. Παπαρρούσου (Δικηγόρος)

Πλατφόρμα Συνομοσπονδιακής Ένωσης

Κυριακή 13/10, 12:00 (Γυάλινο Κτίριο)

Κοινωνική αυτοοργάνωση, κοινωνική δικαιοσύνη και εσωτερική οικονομία: τροφή, υγεία, ενέργεια,
Παιδεία, στέγη, δίκαιο (12:00-16:00)

Κ.Πατρικίου (Πρόεδρος Σωματείου Εργαζομένων του Αγ. Σάββα)

ΜΕΚΑ REVERSE (Μέτωπο για τη Κοινωνική Απελευθέρωση – Με.Κ.Α.)

Κορινθιακός SOS (Οργανωτική αγωνιστική σύμπραξη αυτοοργανωμένων ομάδων)

ΑΔΥΕ (Αυτοοργανωμένη Δομή Υγείας Εξαρχείων)

Πρωτοβουλία για ένα πολύμορφο κίνημα στην ψυχική υγεία,

Ντ. Ρέππα (Δασκάλα, ΣΕΠΕ Αριστοτέλης),

Μικρό Δέντρο (Αυτοοργανωμένο παιδαγωγικό εγχείρημα)

Η οργάνωση της επόμενης μέρας σε συνθήκες ποινικής τρομοκρατίας, πολιτειακής εκτροπής και στρατιωτικής εμπλοκής (18:00)

Γ. Μάγγος,

Α. Μανιουδάκης

Κ. Μάτσα (Ψυχίατρος)

Κ. Παπαδάκης (Δικηγόρος),

Α. Παπαρρούσου (Δικηγόρος)

Ανοιχτή συνέλευση ενάντια στον νέο ποινικό κώδικα και την πολιτειακή εκτροπή

Mail: syneleysi-poinikos-ath@protonmail.com

Twitter: @AssemblyPenal

Εργαστήρι Παραγωγής Πολιτικής- Αποικιοκρατίες Πολεμικός Καπιταλισμός & Αλληλεγγύη των Από Κάτω (Αθήνα)

Ζούμε σε μια περίοδο όπου η συζήτηση για τον πόλεμο είναι μια γενικευμένη συνθήκη. Πριν από δύο χρόνια όταν ξεκίνησε ο πόλεμος στην Ουκρανία κανείς μας ή σχεδόν κανείς δεν πίστευε ότι θα μπορούσε να ξεκινήσει ένας πόλεμος στα εδάφη της Ευρώπης. Κι όμως ξεκίνησε κι ο πόλεμος ήταν πια πολύ κοντά μας. Ενώ φαινομενικά είμαστε θεατές, λόγω της συμμετοχής του Ελληνικού κράτους στους πολέμους της αποικιοκρατίας νιώθουμε περισσότερο από ποτέ ότι μπορούμε να γίνουμε πρωταγωνιστές.

Οι σύγχρονες αποικιοκρατίες, που παράγονται από την κυριαρχία του συμπλέγματος κρατών / κεφαλαίου και διαπερνούν όλα τα

κράτη, οδηγούν σε ένα άνευ προηγουμένου ράλλι εξοπλισμών και φέρνουν πιο κοντά τον γενικευμένο πόλεμο. Η έμπρακτη ένωση των από κάτω σε ένα διεθνές κίνημα ειρήνης, αλληλεγγύης και ελευθερίας στη Δύση και στον Νότο είναι περισσότερο επιβεβλημένη από ποτέ.

Βέβαια, δεν είναι μόνο ο στρατιωτικός πόλεμος που απασχολεί τις σύγχρονες κοινωνίες. Η βία του στρατιωτικοποιημένου κράτους καθώς και η βία των οργανωμένων εγκληματικών ομάδων και η βίαιη κυριαρχία πάνω στις καταπιεζόμενες τάξεις, που αυτό συντηρεί, αποτελούν φαινόμενα που διαπερνούν την ιστορία και επηρεάζει την συνοχή των κοινοτήτων μας. Είναι μια μορφή σύγκρουσης που αναδύεται από τις κατεστημένες σχέσεις κυριαρχίας και καταστρέφει τις κοινοτικές σχέσεις, αυξάνοντας την φτωχοποίηση, την κοινωνική απομόνωση, την περιθωριοποίηση. Μιλάμε για συνθήκη στην οποία η βία του (παρα)κράτους και των κυρίαρχων ομάδων που αυτό συντηρεί είναι διάχυτη και ο «εχθρός» εντοπίζεται σε συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες, τους μετανάστες, τα λοατκι άτομο κ.α. πάνω στις οποίες ασκούνται διάφορες μορφές εξουσίας που γίνονται αντιληπτές ως πολεμικές.

Στο πλαίσιο αυτό αξίζει να αναφερθούμε στην χρήση του όρου «υβριδικός πόλεμος», ο οποίος χρησιμοποιήθηκε από κρατικούς αξιωματούχους για να μιλήσει για τους μετανάστες που επιχειρούσαν να εισέλθουν στην Ελλάδα από τον Έβρο. Ως σημαντική αξιολογείται η συμβολή των ΜΜΕ στην κατασκευή ενός δημόσιου λόγου που μιλάει για «πόλεμο» και «εχθρούς» που απειλούν την ειρήνη και την ασφάλεια και ουσιαστικά ενισχύει τα εκάστοτε κυβερνητικά αφηγήματα περί κινδύνου, απειλής και αόρατων εχθρών τα οποία αξιοποιούνται για την ισχυροποίηση της εξουσίας και του ελέγχου που ασκείται πάνω στην κοινωνία.

Οι παραπάνω επισημάνσεις φανερώνουν τη δύναμη και την ισχύ που έχει το αφήγημα του πολέμου εντός των συγκεκριμένων κοινωνικών και πολιτικών συνθηκών και γι’ αυτό τον λόγο έχει σημασία να ασχοληθούμε με αυτή τη θεματική διερευνώντας τις διαστάσεις αυτού του φαινομένου και ψηλαφίζοντας απελευθερωτικές διαστάσεις.

Πέμπτη 10/10 στις 19:30. στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο «αλτάι»//Free Social Space “altai”

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Εκδήλωση/ Παρουσίαση του 22ου τεύχους του περιοδικού Βαβυλωνία (Αθήνα)

Με αφορμή την έκδοση του 22ου τεύχους του περιοδικού Βαβυλωνία και των εγκαινίων του Κινηματικού βιβλιοπωλείου Λούθιο // Anti-bookstore Lucio διοργανώνουμε εκδήλωση/συζήτηση με τίτλο:
Μπροστά στον Πόλεμο
Αντιεξουσιαστικές προσεγγίσεις για τον πόλεμο χθες και σήμερα



Παραμονή κάθε πολεμικής σύρραξης ή γενικευμένης κρατικής ανθρωποσφαγής παράγονται διαφωνίες, αντιπαραθέσεις, ρήξεις, εντός του αντιεξουσιαστικού αναρχικού, ελευθεριακού χώρου σαν συνέπεια απουσίας μίας ιστορικά σταθερής θέσης και στάσης απέναντι στον πόλεμο. Αυτή η διαπίστωση, δυστυχώς, δεν είναι καινούργια, αλλά έχει βαθιές ρίζες στο παρελθόν και δεν φαίνεται να αναιρείται. Υπάρχει λόγος, λοιπόν, να στοχαστούμε μία σταθερή αναρχική θέση απέναντι στον πόλεμο.

Ποια μπορεί να είναι η αντιεξουσιαστική θέση απέναντι στην κατάσταση πολέμου;

Η κατάσταση πολέμου είναι καθολική. Διαπερνά το σύνολο των κοινωνικών δομών, των κοινωνικών σχέσεων, αλλά και όλων των ατόμων. Ο Δημόσιος χώρος μετατρέπεται σε μια αποκλειστική διαβούλευση ένοπλου ή εν δυνάμει ένοπλου διαλόγου τακτικής και στρατηγικής της πολεμικής δράσης. Ο πόλεμος γίνεται η αισθητή πραγματικότητα, καθώς η απειλή δεν αφορά μόνο τη ζωή, αλλά το σύνολο της ανθρώπινης δημιουργίας. Γίνεται, με άλλα λόγια, κοινωνική σχέση σε όλη τη διάρκειά του που μπορεί να απασχολεί μεγάλη ή μικρή χρονικότητα.

Το ότι ο πόλεμος παράγεται και διαχειρίζεται από το κράτος, δεν απαλλάσσει ούτε τώρα ούτε στο παρελθόν κανέναν, στο βαθμό που παρεμβαίνει στο δημόσιο χώρο, από το να πάρει την α’ ή β’ θέση ή την α’ ή β’ στάση. Σήμερα, όπου τα σύγχρονα εθνοκράτη σε μια διαρκή πολεμική ετοιμότητα που τροφοδοτεί ο εθνικισμός στον οποίο οφείλουν την ύπαρξή τους, αλλά και δέσμια μιας

γεωστρατιωτικής και γεωπολιτικής σε πλανητικό επίπεδο που τα καθιστά σε μια επιπλέον κατάσταση πολεμικής αναμονής, το ερώτημα παραμένει.

Η αναγκαιότητα για μια ενιαία θέση-στάση απέναντι στον πόλεμο από αναρχική-αντιεξουσιαστική οπτική δεν αφορά το ενιαίο της υπόθεσης, αλλά πηγάζει από το γεγονός ότι ουδέποτε και κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες δεν εκφράστηκε μια ενιαία άποψη, όχι από οργανωτική αδυναμία, αλλά από πολιτική και φιλοσοφική ελλειμματικότητα πάνω σε δομικές αντιλήψεις της αναρχικής υπόθεσης.

Είτε “ιμπεριαλιστικός” είτε “αλλυτρωτικός” είτε αμυντικός είτε αντιφασιστικός είτε εθνικός είτε εθνικοαπελευθερωτικός η στάση ήταν αποσπασματική και καταφατική προς όλους τους χαρακτήρες του πολέμου.

Σας προσκαλούμε, λοιπόν, σε έναν αναγκαίο διάλογο για τη στάση του κινήματος πριν και κατά τη διάρκεια του πολέμου.

Καλεσμένοι μας θα είναι μέλη από το εγχείρημα “Σημειώσεις της Στέπας” και το “Academy of Democratic Moderinty“

Το βίντεο της Εκδήλωσης – συζήτησης για τις δολοφονίες στα Τέμπη που πραγματοποιήθηκε στις 11 Μαΐου στον Ε.Κ.Χ

Αλιμούρα(Ιωάννινα)

Σε μια προσπάθεια το ζήτημα αυτό να μην αποσιωπηθεί, δημοσιεύουμε ολόκληρη την βιντεοσκοπημένη εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στις 11 Μαΐου για τη δολοφονία στα Τέμπη. Είχαμε την τιμή να μας μιλήσουν πολλοί από τους συγγενείς των θυμάτων, καθώς και ο δημοσιογράφος του Solomon Σταύρος Μαλιχούδης και η δικηγόρος της πολιτικής αγωγής Αντωνία Λεγάκη. Ήταν μια εκδήλωση που αφορούσε ένα ασύλληπτων διαστάσεων κρατικό έγκλημα, από τα μεγαλύτερα στη σύγχρονη ιστορία της χώρας, που συνοδεύεται από την πιο σκανδαλώδη προσπάθεια συγκάλυψης που έχουμε δει τις τελευταίες δεκαετίες και είχε φόρο τιμής δεκάδες αθώους νεκρούς και τραυματίες. Ο κόσμος που γέμισε την αίθουσα, που παρέμεινε επί ώρες, που κρεμόταν από τα χείλη των συγγενών, των οποίων τα λόγια ανακίνησαν κάτι πολύ βαθιά στην ψυχή μας, ελπίζουμε ότι είναι μια ακόμα ισχυρή ένδειξη ότι σαν κοινωνία δεν έχουμε καμία πρόθεση να ξεχάσουμε το έγκλημα στα Τέμπη και τους νεκρούς του. Ξέρουμε καλά – και συνειδητοποιήσαμε ακόμα περισσότερο – ποιοι είναι οι υπεύθυνοι για αυτόν τον όλεθρο, για την ξεδιάντροπη προσπάθεια αποσιώπησης και η αλαζονική τους στάση μας εξοργίζει ακόμη περισσότερο.

Σας ευχαριστούμε όλους θερμά, κοινό και ομιλητές. Και πάνω από όλα, ευχαριστούμε τους συγγενείς των νεκρών για τη δύναμη τους να μιλήσουν για άλλη μια φορά, για την περηφάνεια και την αξιοπρέπειά τους και για την εμπιστοσύνη που έδειξαν στους αγνώστους ανθρώπους που βρέθηκαν μπροστά τους εκείνη την ημέρα. Τα λόγια σας, μας άγγιξαν πολύ βαθιά, μας ανακίνησαν και μας άλλαξαν και ελπίζουμε να νιώσατε ότι σε όλη αυτή τη διαδρομή δεν θα είστε μόνοι.

Γιατί είναι υποχρέωση όλων μας να είμαστε εκεί σε κάθε βήμα αυτού του δρόμου, μια γροθιά μέχρι τη δικαίωση και τη διασφάλιση ότι τίποτα τέτοιο δεν πρόκειται ποτέ να ξανασυμβεί.

Για μια πλήρη ενημέρωση, για κάθε νέο στοιχείο που προκύπτει

και για δράσεις που καλούν οι συγγενείς των νεκρών των Τεμπών, μπορείτε να ανατρέχετε εδώ: https://tempi-egklima-2023.com/

Χειρονομίας Αντιεξουσιαστική Κίνηση

Εκδήλωση – Συζήτηση για τις δολοφονίες στα Τέμπη : Δεν υπάρχει ειρήνη χωρίς δικαιοσύνη – Χειρονομία Α.Κ(Ιωάννινα)

Θα μιλήσουν:
Θοδωρής Ελευθεριάδης – Γιος Μαρίας Εγούτ
Νίκος Πλακιάς – Πατέρας Χρύσας και Θώμης Πλακιά/θείος Αναστασίας Πλακιά
Αθανασία Μπουρνάζη – Αδερφή του Παναγιώτη Μπουρνάζη/ κόρη του Ευάγγελου Μπουρνάζη
Άννα Καρατζόγλου – Μητέρα Κέλλης Πορφυρίδου
Χρήστος Βλάχος – Πατέρας Βάιου Βλάχου
Βάσω Γκέκα – Σύζυγος Παναγιώτη Χατζηχαραλάμπους
Αντωνία Λεγάκη – Δικηγόρος πολιτικής αγωγής
Σταύρος Μαλιχούδης – Δημοσιογράφος "Solomon"
Σάββατο 11 Μάϊου – 6μ.μ. // Άλσος, Ιωάννινα
Σε περίπτωση βροχής η εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Αλιμούρα (Αραβαντινού 6, εντός στοάς, είσοδος και από Τσιριγώτη 14)

---

3 Ημέρες υπεράσπισης των βουνών (17-18-19 Μάϊου στο καταφύγιο Αγράφων) – Αντιεξουσιαστική Κίνηση

ΑΓΡΑΦΑ: ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

Στο ερώτημα ενέργεια γιατί και για ποιόν ο ελληνικός νεοφιλελευθερισμός έχει έτοιμη την εφιαλτική του απάντηση. Λεηλασία και καταστολή. Όλα για την κερδοσκοπική δυστοπία παραμερίζοντας την τοπική κοινωνία τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις τους «ύποπτους» δασάρχες, τεμαχίζοντας τη φύση όπως ακριβώς κάνει και για την κοινωνία. Λεηλασία και καταστολή.

Στα Άγραφα σχεδιάζεται η δημιουργία 44 αιολικών πάρκων με την εγκατάσταση 575 ανεμογεννητριών ικανές να συνεισφέρουν στα κέρδη των επενδυτών μερικά επιδοτούμενα εκατομμύρια ευρώ από τα χρήματα όλων για την πώληση ηλεκτρικού ρεύματος. Ήδη σε δύο οροπέδια της περιοχής των Αγράφων εγκρίθηκε η εγκατάσταση 40 ανεμογεννητριών σε υψόμετρο 1500 μέτρων και άνω.

Την καταστροφή της βιοποικιλότητας των βιότοπων και μάλιστα στο όνομα της πράσινης ανάπτυξης, όπως ονομάζουν την επενδυτική δραστηριότητα γύρω από τις ανεμογεννήτριες, η εγκατάσταση των οποίων απαιτεί καταστροφή του υπάρχοντος τοπίου, αλλά και του βιοαποθέματος. Έχουν εγκαταστήσει σε όλη την ηπειρωτική και νησιώτικη χώρα ανεμογεννήτριες και συνεχίζουν χωρίς καμιά προδιαγραφή, χωρίς κανένα όριο. Μα αυτό δεν κάνουν και με τις εξορύξεις χρυσού στην Χαλκιδική, τις εξορύξεις Βωξίτη στην Γκιώνα και στον Παρνασσό, με την προαναγγελλόμενη εκτροπή του Αχελώου, και με τον τεμαχισμό της Ηπείρου και άλλων περιοχών σε οικόπεδα εξόρυξης υδρογονανθράκων; Λεηλασία και κερδοσκοπία είναι η κανονικότητα του νεοφιλελευθερου κρατισμού.

Η παγκόσμια ενεργειακή κρίση δημιουργείται και βαδίζει χέρι-χέρι με τις λογικές της προόδου και της ανάπτυξης. Το φαντασιακό της αδιάκοπης μεγέθυνσης της παραγωγής, της υπερκατανάλωσης, της μεγάλης κλίμακας του κράτους και του πολυεθνικού κεφαλαίου απέναντι στη δημοκρατική διαχείριση της κοινότητας αποτελούν συνιστώσες και προβλήματα που δεν μπορούν

να κατανοηθούν εκτός της ιδεολογίας της συνεχούς ανάπτυξης. Για εμάς, ο στοχασμός πάνω στο ενεργειακό ζήτημα θα πρέπει να είναι κατ’ εξοχήν πολιτικός. Σε αντίθεση με τις αντιλήψεις της αριστεράς περί κρατικού σχεδιασμού και παραγωγισμού, θεωρούμε ως άξονες για μια συνεπή απάντηση στις ενεργειακές προκλήσεις την αποκέντρωση, την απομεγέθυνση και την αυτοδιεύθυνση.

ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ

Η εμπειρία των μεγάλων κινημάτων του πρόσφατου παρελθόντος για την υπεράσπιση των κοινών αγαθών δείχνει ότι ο μόνος τρόπος για να είναι αποτελεσματικά είναι να οργανώνονται με αμεσοδημοκρατικό, ισότιμο τρόπο και να περιλαμβάνουν στο λόγο τους την κριτική στη λογική της ανάπτυξης και της υπερεκμετάλλευσης των φυσικών πόρων. Πέρα απ’ όλα τα άλλα, το ζήτημα της διαχείρισης των φυσικών πόρων είναι ένα ζήτημα δημοκρατίας και κοινωνικού ελέγχου. Οφείλουμε να μην παραβλέπουμε αυτή την οπτική, ενισχύοντας πρακτικές αποκέντρωσης και έμφασης στην τοπικότητα του ενεργειακού σχεδιασμού, υποστηρίζοντας την αξία προτάσεων αυτοπεριορισμού και εξοικονόμησης ενέργειας.

Το φράγμα της Μεσοχώρας, οι εξορύξεις στα παρθένα εδάφη της Ηπείρου, οι κινεζικές επενδύσεις στον λιγνίτη και οι ανεμογεννήτριες στις κορυφές των Αγράφων αποτελούν μέρη ενός συνολικού, καταστροφικού σχεδιασμού για τις κοινωνίες και το περιβάλλον κι έτσι πρέπει να αντιμετωπίζονται.

- **ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΑΓΡΑΦΑ ΧΩΡΙΣ ΑΙΟΛΙΚΑ**
- **ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΛΟΓΙΚΕΣ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ**
- **ΑΜΕΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ/ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ/ΤΟΠΙΚΕΣ ΑΥΤΟΘΕΣΜΙΣΕΙΣ**

**Για πληροφορίες σχετικά με τη μετάβαση και τη διαμονή στο Ορειβατικό Καταφύγιο Αγράφων μπορείτε να επικοινωνήσετε με τη σελίδα.*

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

Εκδήλωση/συζήτηση με τίτλο: Μιλιταρισμός: Η γέφυρα προς τον Πόλεμο-Συζήτηση με αντιρρησίες συνείδησης από Ισραήλ και Ελλάδα

Πέμπτη 25.04 στις 19:00 στο Respiro di Libertà Social Space for Freedom

Εκδήλωση/συζήτηση με τίτλο:
Μιλιταρισμός: Η γέφυρα προς τον Πόλεμο-Συζήτηση με αντιρρησίες συνείδησης από Ισραήλ και Ελλάδα

Μαζί μας θα είναι: συντρόφισσα/αντιρρησίας συνείδησης από το Ισραήλ (μέλος της οργάνωσης "New Profile", υποκλάδι του War Resisters International)

Αντιρρησίες συνείδησης από τον ελλαδικό χώρο.Βρισκόμαστε σε μία περίοδο όπου οι ισορροπίες ανάμεσα σε κράτη και τα συμφέροντα της κάθε οικονομίας αλλάζουν από μέρα σε μέρα, οι πολεμικές συγκρούσεις γίνονται όλο και περισσότερες, ενώ παράλληλα τα ποσοστά της Ακροδεξιάς ανεβαίνουν παγκοσμίως. Τα κράτη ανά τον κόσμο ωθούνται σε εσωστρέφεια, προτάσσουν την εθνική τους ταυτότητα και κυριαρχία και κλείνουν τα σύνορά τους, εξοπλίζοντας υπερβολικά τις κατασταλτικές τους δομές. Η Μέση Ανατολή χαρακτηρίζεται από διεθνή μέσα ως "ένα καζάνι που βράζει συνεχώς" με χιλιάδες νεκρούς/ές αμάχους από τη μία πλευρά, της Παλαιστίνης, ενώ στην Ουκρανία ο πόλεμος με τη Ρωσία αποτελεί ήδη πραγματικότητα για πάνω από δύο έτη.

Ο πόλεμος εμφανίζεται υπέρμετρα και καθημερινά στα μέσα ενημέρωσης και προβάλλεται ως η πλέον κατάλληλη λύση για την διαχείριση εθνικών και κρατικών ζητημάτων. Με αυτόν τον τρόπο εδραιώνεται κοινωνικά ως αναγκαίος, ενώ νομιμοποιείται η θανατοπολιτική και η βαρβαρότητα του κράτους απέναντι σε αυτό που το ίδιο έχει ορίσει ως εχθρό. Η νομιμοποίησή του στην κοινή γνώμη αποτελεί βασικό κλειδί για την συνέχισή του, καθώς τα κατώτερα κυρίως κοινωνικά στρώματα είναι αυτά που χρειάζεται να τροφοδοτήσουν την πολεμική μηχανή, στο όνομα της εθνικής-εδαφικής κυριαρχίας ή αλλιώς της εθνικής ενότητας. Η

δημιουργία και η ενίσχυση του μιλιταρισμού για την αντιμετώπιση του “εχθρού” γίνεται τόσο μεθοδικά, όπου η στρατιωτικοποίηση των κοινωνιών φαίνεται να αποτελεί μονόδρομο για την εκάστοτε εξουσία.
Όσον αφορά την γεωγραφία της Ελλάδας, ιδιαίτερα μετά την πανδημία του covid 19, η περαιτέρω στρατιωτικοποίηση σε διάφορους τομείς της ζωής είναι παραπανω απο φανερή, με την καταστολή να γίνεται όλο και πιο συχνή, όλο και πιο έντονη, όλο και πιο βαριά οπλισμένη. Βλέπουμε την αστυνομία και τον στρατό να ανανεώνονται διαρκώς τόσο σε δυναμικό όσο και σε εξοπλισμό, δαπανώντας σε αυτά τεράστια ποσά, κι αποτυπώνοντας με ξεκάθαρο τρόπο
τις προτεραιότητες του Κράτους. Την ΕΛ.ΑΣ. πιο συγκεκριμένα να στρατιωτικοποιείται και να εδραιώνεται η παρουσία της για την διαχείριση κάθε κρίσης κυβερνησιμότητας και “έκτακτη συνθήκη” όσον αφορά το κράτος και το κεφάλαιο.
Υπάρχουν όμως αυτοί κι αυτές που αντιτάσσονται στη ρητορική μίσους που διαπερνά τα καθεστώτα και τα κράτη παγκοσμίως, αυτοί κι αυτές που δεν υπόκεινται στην λογική του έθνους-κράτους περί ασφάλειας και προστασίας των εθνικών συνόρων, προβάλλοντας αντίσταση στον πολεμοχαρή παραλογισμό των ημερών μας.
Με την εκδήλωση αυτή επιθυμούμε να δώσουμε χώρο σε ανθρώπους που αγωνίζονται από τα κάτω και με κάθε τρόπο ενάντια στην εδραίωση του μιλιταρισμού και κατ’ επέκταση του εθνικισμού που οδηγεί στον πόλεμο ως αναγκαίο μέσο καταπολέμησης κάποιου φανταστικού εχθρού, τόσο στο Ισραήλ όσο και στον ελλαδικό χώρο. Πιο συγκεκριμένα, στη κουβέντα θα συμμετέχει μία συντρόφισσα/ αντιρρησίας συνείδησης από το Ισραήλ, μέλος της οργάνωσης New Profile (υποκλάδι του War Resisters International στο Ισραήλ), καθώς και αντιρρησίες συνείδησης και αρνητές στράτευσης από τον ελλαδικό χώρο.
Σκοπός μας είναι αφενός να ξετυλίξουμε το κουβάρι του αντιμιλιταρισμού σε διεθνές επίπεδο, και αφετέρου να αναδείξουμε τον ρόλο των κινημάτων από τα κάτω και της κοινωνικής αντίστασης, λαμβάνοντας ως δεδομένο πως είναι από τους μόνους τρόπους για να νιώσει ο μηχανισμός κ η ρητορική του Κράτους τριγμούς. Ιδιαίτερα μέσα σε μία συνθήκη πολέμου, όπου μετράμε χιλιάδες νεκρούς/ές στην Παλαιστίνη και με κάθε διαφορετική άποψη εντός του έθνους-κράτους να εξαλείφεται σε όσα επιτάσσει η εθνική ενότητα και η πολεμική μηχανή. Αυτές

τις φωνές θέλουμε να αναδείξουμε και να ανοίξουμε έναν διάλογο μαζί τους.

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης